

2. Direktivu 2009/73 treba tumačiti na način da joj se ne protivi propis države članice koji regulatorno tijelo te države članice, u smislu te direktive, oslobađa obveze poštovanja određenih odredaba nacionalnog zakonodavstva kojima se uređuje postupak donošenja normativnih akata, kada donosi akt kojim se nameće obveza javne usluge u smislu članka 3. stavka 2. te direktive, ako primjenjivo nacionalno zakonodavstvo jamči da je taj akt u skladu s materijalnim zahtjevima te odredbe, da je u potpunosti obrazložen, da je objavljen uz očuvanje, ovisno o slučaju, povjerljivosti komercijalno osjetljivih informacija i da je podložan sudskom nadzoru.

(¹) SL C 93, 11. 3. 2019.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 14. svibnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione – Italija) – A.m.a. – Azienda Municipale Ambiente SpA protiv Consorzio Laziale Rifiuti – Co.La.Ri.

(Predmet C-15/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Otpad – Direktiva 1999/31/EZ – Postojeća odlagališta – Razdoblje naknadnog održavanja odlagališta – Produljenje – Troškovi odlaganja otpada – Načelo onečišćivač plaća – Vremenska primjena direktive)

(2020/C 240/20)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A.m.a. – Azienda Municipale Ambiente SpA

Tuženik: Consorzio Laziale Rifiuti – Co.La.Ri.

Izreka

Članke 10. i 14. Direktive Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada treba tumačiti na način da im se ne protivi tumačenje nacionalne odredbe prema kojem se na odlagalište, koje je obavljalo djelatnost na dan prenošenja te direktive, primjenjuju obveze koje proizlaze iz navedene direktive, i osobito produljenje razdoblja naknadnog održavanja tog odlagališta, pri čemu ne treba razlikovati prema datumu skladištenja otpada niti predvidjeti mjere za ograničavanje financijskih posljedica tog produljenja za posjednika otpada.

(¹) SL C 164, 13. 5. 2019.